

Πανσελήνος Τοξότη

Λονδίνο, 4 Δεκεμβρίου 2025

Συνάντηση Διαλογισμού Πανσελήνου – ΤΟΞΟΤΗΣ – Λονδίνο 2025

Peter Peuler

Γεια σας αγαπητοί φίλοι και καλώς ήρθατε στη συνάντηση της πανσελήνου στο φεστιβάλ του Τοξότη. Κάθε μήνα συγκεντρωνόμαστε για να εργαστούμε σε ομαδικό διαλογισμό, αξιοποιώντας την αυξανόμενη εισροή ενεργειών στον πλανήτη μας. Αυτές οι κυκλικές ροές ενέργειας βοηθούν τον πλανήτη μας να παραμένει συγχρονισμένος με τους υπόλοιπους πλανήτες του ηλιακού μας συστήματος διατηρώντας έτσι την εξελικτική πρόοδο για το ευρύτερο Σχέδιο σε αυτό το σύστημα. Δεδομένου ότι ο μικρόκοσμος αποτελεί αντανάκλαση του μακρόκοσμου, διότι «όπως πάνω, έτσι και κάτω», μπορούμε και εμείς, ατομικά όσο και ομαδικά, να συγχρονιστούμε με το μεγαλύτερο όλο. Καθώς στοχαζόμαστε από κοινού σχετικά με αυτές τις κυκλικές ενέργειες, οι οποίες απόψε εκπορεύονται από τον Τοξότη, είναι σημαντικό να συνειδητοποιήσουμε ότι ο όμιλός μας αποτελεί μέρος ενός γιγάντιου πλανητικού διαλογισμού. Ομάδες σε όλο τον κόσμο αξιοποιούν αυτό το χρονικό διάστημα για να ευθυγραμμίσουν το έργο τους με τις νέες ζωογόνες ώσεις που εισρέουν στον πλανήτη μας. Αρκετοί χρησιμοποιούν διαφορετικές τεχνικές και λέξεις για να εκτελέσουν το διαλογιστικό τους έργο, όλοι όμως ενώνονται σε μια προσπάθεια να δεχτούν νέες ιδέες, νέα συναισθήματα και νέους τρόπους προσέγγισης στο θεμελιώδες έργο της ανύψωσης, της θεραπείας και της λύτρωσης. Κάθε ομάδα διαλογιζόμενων βοηθά την Ιεραρχία στο διαλογισμό Της, καθώς Αυτή καθίσταται περισσότερο ευαίσθητη στον εκδιπλούμενο Σκοπό που διατηρείται σε διαλογιστική συγκέντρωση στη Σαμπάλλα, το κέντρο όπου η Θέληση του Θεού είναι γνωστή.

Ο βασικός τόνος με τον οποίο θα εργαστούμε απόψε είναι, *«Βλέπω τον στόχο, φτάνω αυτόν τον στόχο και τότε βλέπω έναν άλλο»*. Ας αφιερώσουμε λίγα λεπτά για να ευθυγραμμιστούμε με όλες τις προσπάθειες που πραγματοποιούνται ανά τον κόσμο και στη συνέχεια ας απαγγείλουμε όλοι μαζί το Μάντραμ του Νέου Ομίλου Εξυπηρετητών του Κόσμου:

Είθε η δύναμη της μίας Ζωής να διαχυθεί μέσω του ομίλου όλων των αληθινών εξυπηρετητών.

Είθε η αγάπη της Μίας Ψυχής να χαρακτηρίζει τις ζωές όλων όσοι ζητούν να βοηθήσουν τα Μεγάλα Όντα.

Είθε να εκπληρώσω το χρέος μου στο ένα Έργο με αυταπάρνηση, αβλάβεια και ορθό λόγο.

ΟΜ

Ο τελικός στόχος για τον πνευματικό αναζητητή, και για όλους όσοι επιθυμούν ειλικρινά να υπηρετήσουν την Ανθρωπότητα και το Σχέδιο, είναι να γνωρίσουν την Αλήθεια με το άλφα κεφαλαίο και να εκπληρώσουν το καθήκον τους, καθώς πορεύονται σε διευρυμένα επίπεδα συνείδησης και ύπαρξης. Ο βασικός τόνος στον Τοξότη, ωστόσο, υποδηλώνει ότι η κατανόηση της αλήθειας είναι μια διαδικασία που πραγματοποιείται με ένα βήμα τη φορά, με τη σταδιακή

επίτευξη ενός στόχου και στη συνέχεια με την αναγνώριση του επόμενου βήματος, του επόμενου στόχου. Όπως όλοι γνωρίζουμε, δεν πρόκειται για μια απλή γραμμική πρόοδο. Κάθε μικρός στόχος που επιτυγχάνεται αλλάζει ολόκληρη την προοπτική μας. Θέτοντας έναν στόχο, προβάλλουμε από μια στιγμή του παρόντος προς την κατεύθυνση του μέλλοντος. Φτάνοντας όμως εκεί, το μέλλον έχει ήδη μετασχηματιστεί από την προσπάθεια να επιτύχουμε αυτόν τον στόχο. Εκείνο που αποτελούσε αλήθεια στο παρελθόν, βρίσκει τον εαυτό του διευρυμένο και αλλαγμένο από την ίδια την ατραπό και το αποτέλεσμα το οποίο έχει «σφυρηλατηθεί στο καμίνι της εμπειρίας». Ο Τοξότης, μας λέγεται, είναι το πνεύμα της «αλήθειας»: είναι «το άθροισμα όλης της Αλήθειας που προκύπτει από την ατομική αποκάλυψη». Έχει επίσης ονομαστεί «ζώδιο του πνεύματος δικαίου». Ο Τοξότης είναι το ένατο ζώδιο και το πρώτο από τα παγκόσμια ζώδια. Ξεκινώντας από τον Κριό και αποκτώντας σταδιακά ένα σταθερό νοητικό εργαλείο, μια ανεπτυγμένη συναισθηματική φύση και μια ολοκληρωμένη προσωπικότητα, ο μαθητής εισέρχεται στον Σκορπιό και πρέπει να τοποθετήσει ολόκληρη την ανεπτυγμένη του προσωπικότητα στην ορθή της θέση. Στους άθλους, ο Ηρακλής στον Σκορπιό έπρεπε να γονατίσει στον δύσοσμο βάλο και να ανυψώσει την Ύδρα, τη συνολική προσωπικότητα, στο φως της μέρας, αφιερώνοντάς την έτσι στο έργο της ψυχής. Στη συνέχεια, τον στέλνουν να σκοτώσει τις Στυμφαλίδες όρνιθες, που βρίσκονται και πάλι σε ένα πνιγηρό έλος και σπέρνουν τον όλεθρο. Μας λένε ότι τα τρία κυρίως πουλιά που προκαλούσαν την αναστάτωση ήταν τα σύμβολα για το σκληρό κουτσομπολιό, την εγωκεντρική ομιλία και την ρίψη των μαργαριταριών στους χοίρους. Αν εξετάσουμε προσεκτικά αυτές τις τάσεις, μπορούμε να διαπιστώσουμε ότι είναι συνέπεια μιας εξαιρετικά περιορισμένης και άκαμπτης αντίληψης για την αλήθεια. Η Αλίκη Μπέιλι, στο έργο της *Οι Άθλοι του Ηρακλή*, περιγράφει με πολύ απλό και σαφή τρόπο τη στάση του Τοξότη η οποία μπορεί να οδηγήσει στην αβλάβεια. «Όταν λειτουργώ πραγματικά στον Τοξότη, μαθαίνω να διακρίνω μεταξύ ορθού και λάθους. Μαθαίνω τι είναι ορθό για μένα, αλλά πρέπει επίσης να μάθω αυτό το μάθημα: ότι το δικό μου ορθό μπορεί να είναι το λάθος του αδελφού μου και το λάθος του αδελφού μου να είναι το δικό μου ορθό· μου είναι αδύνατο να πω τι είναι ορθό για σένα, γιατί όλοι έχουμε διαφορετικό εξοπλισμό, διαφορετική κληρονομιά, διαφορετική παράδοση και υπόβαθρο, διαφορετικές φυλετικές τάσεις. Είμαστε όλοι τόσο διαφορετικοί και προωθώντας αυτή τη σκέψη, όλοι ανήκουμε σε διαφορετικές ακτίνες. Έχουμε διαφορετικές εγωικές ακτίνες και διαφορετικές ακτίνες προσωπικότητας και όσο περισσότερα γνωρίζετε γι' αυτά τα πράγματα, τόσο λιγότερα μπορείτε να πείτε γι' αυτά». Και, συνεχίζει λέγοντας: «Γνωρίζω τι είναι ορθό για μένα και θα προσπαθήσω να ζήσω με αυτό το ορθό, την ιδέα μου για το ορθό. Δεν ξέρω τι είναι ορθό για σένα, αλλά πιστεύω ότι κάνεις το καλύτερο που ξέρεις. Αν μπορούσαμε να έχουμε αυτή τη στάση του ενός για τον άλλο, το πνεύμα της αβλάβειας, ο έλεγχος της σκέψης και η περιστολή της ομιλίας θα πρόβαλαν στον κόσμο και θα ξεφεύγαμε από τα παγκόσμια προβλήματά μας. Ο κόσμος ποτέ δεν θα βρει το ορθό με τον πόλεμο, αλλά με την ορθή σκέψη και αυτό θα είναι μια διαδικασία της ψυχής. Κάποιος είπε ότι στον Σκορπιό έχουμε πεποίθηση της αμαρτίας· στον Τοξότη έχουμε πεποίθηση του ορθού».

Η Αλίκη Μπέιλι έγραψε αυτά τα λόγια πριν από περίπου εβδομήντα χρόνια, τα οποία μοιάζουν εξαιρετικά επίκαιρα και εφαρμόσιμα στη σημερινή κοινωνία. Καθημερινά βομβαρδιζόμαστε από τον θόρυβο που προκαλούν αυτές οι Στυμφαλίδες όρνιθες, οι σκέψεις και οι σκεπτομορφές που δημιουργούνται με την ουσία του κάμα-μάνας, του επιθυμητικού νου. Την επιθυμία για εκείνη τη δύναμη που διαχωρίζει και χρησιμοποιεί μισές αλήθειες και κατάφωρα ψέματα για να επιτύχει προσωπικό όφελος και ιδιαίτερη δύναμη. Με την μεγαλύτερη δύναμη που παρέχει το διαδίκτυο φτάνοντας κυριολεκτικά σε δισεκατομμύρια ανθρώπους ανά τον κόσμο, μισές αλήθειες κυκλοφορούν ελεύθερα και ψευδείς ειδήσεις θεωρούνται δεδομένα αλλά και μέσο επίτευξης καλά μελετημένων σκοπών. Ολόκληρα κανάλια ειδήσεων και περιοδικά είναι αφιερωμένα στη διάδοση κουτσομπολιού, ενώ άλλα μέσα ενημέρωσης παρουσιάζουν αποσπασματικές αλήθειες ως τον μόνο αληθινό δρόμο που πρέπει να ακολουθηθεί. Με την έλευση και την ανάπτυξη της Τεχνητής

Νοημοσύνης, το άτομο δεν είναι πια σίγουρο ότι μπορεί να εμπιστευτεί τα ίδια του τα μάτια και να κρίνει σωστά.

Τι μπορούμε λοιπόν να κάνουμε για να αντισταθμίσουμε τις καταστροφικές επιπτώσεις αυτών των αρνητικών σκεπτομορφών; Λέγεται ότι στον ζωδιακό υπάρχουν τρία ευεργετικά ζώδια που προσφέρουν τρία δώρα στην ανθρωπότητα. Στον Κριό, μας δίνεται το δώρο της ανθρώπινης ύπαρξης, η δυνατότητα να εξελιχθούμε συνειδητά και να προσεγγίσουμε τον Θεό, τόσο τον Υπερβατικό όσο και τον Ενυπάρχοντα. Στον Λέοντα μας δίνεται το δώρο της ευκαιρίας, η δυνατότητα να χαράξουμε μόνοι μας το δρόμο προς τα εμπρός. Στον Τοξότη μας δίνεται το δώρο της δύναμης. Ωστόσο, αυτή η αληθινή δύναμη είναι διαθέσιμη μόνο όταν το άτομο έχει αναπτύξει τον έλεγχο της σκέψης και την περιστολή της ομιλίας. Μόνο ένας άνθρωπος που είναι αβλαβής μπορεί να ασκήσει τη δύναμη της ψυχής με ασφάλεια και σύμφωνα με το Σχέδιο. Η αληθινή δύναμη προορίζεται για εκείνους που μπορούν να δουν τη μεγαλύτερη εικόνα και οι οποίοι μπορούν να συνδυάσουν και να συγχωνεύσουν τις επιμέρους αλήθειες σε ένα συνεκτικό και συνθετικό όλο. Η άκαμπτη μεροληπτική προσέγγιση των προβλημάτων της ανθρωπότητας είναι καταδικασμένη σε αποτυχία, επειδή διαιρεί αντί να ενοποιεί.

Ο Τοξότης είναι ένα ζώδιο σιγής και αποκαλείται η «μικρή πύλη». Η πύλη προς την ενσάρκωση είναι ο Καρκίνος και η άλλη πύλη είναι ο Αιγόκερως, η πύλη προς το πνευματικό βασίλειο. Ο μαθητής στον Τοξότη έχει επιδείξει κάποιον έλεγχο πάνω στην προσωπικότητά του, αλλά θα πρέπει να αποκτήσει κυριαρχία πάνω σε όλες τις σκεπτομορφές που κυκλοφορούν στο κεφάλι του. Ο διαλογισμός εν σιγή είναι μια καλή μέθοδος για να ανακαλύψουμε πόσες σκέψεις και εσωτερικές συζητήσεις διεξάγονται μέσα στο κεφάλι μας. Εξασκώντας προσεκτικά την τεχνική του Παρατηρητή, ο μαθητής μπορεί να τηρεί αποστάσεις από τη συνολική ένδον δραστηριότητα και το σημείο σιγής, που συνιστά την αφετηρία του ώστε να αρχίσει να κατασκευάζει με επιμέλεια και ακρίβεια τις σκεπτομορφές που χρειάζονται για την προώθηση του Σχεδίου. Είναι αυτό το σημείο σιγής που μπορούμε, ως όμιλος, να χρησιμοποιήσουμε για να κατευθύνουμε τις εισερχόμενες ενέργειες μέσα σε εποικοδομητικούς αγωγούς. Μόνο μέσω μιας θετικής σιγής, και όχι μιας σιωπής που γεννιέται από το φόβο ή την καταπίεση, μπορούν να είναι πιο χρήσιμοι όσοι επιζητούν να υπηρετήσουν.

Στον Τοξότη, ο Ηρακλής χρησιμοποίησε δύο μεγάλα μεταλλικά κύμβαλα που του έδωσε η θεά Αθηνά για να διώξει τα πουλιά. Αυτά τα κύμβαλα μπορούν να θεωρηθούν ως σύμβολο συνένωσης των ζευγών των αντιθέτων, μιας ένωσης που διώχνει την πλάνη της μεροληψίας. Ο Ηρακλής χτυπά τα κύμβαλα μεταξύ τους και ο ήχος ήταν τόσο τρομακτικός, ώστε τα πουλιά των πλανερών σκεπτομορφών εγκαταλείπουν για πάντα τον βάλτο. Ίσως θα μπορούσαμε να πούμε ότι οι «ήχοι της σιγής» έχουν μεγαλύτερη δύναμη σε σχέση με τον εξωτερικό θόρυβο. Ο ήχος της σιγής απορροφά τα πάντα μέσα στον περιεκτικό του δακτύλιο. Μόνον αφού ο Ηρακλής κυριάρχησε την ορθή χρήση της σιγής μπόρεσε να εισέλθει στη μικρή πύλη που τον χώριζε από εκεί που άρχιζε το όρος στον Αιγόκερω. Αργότερα, όταν θα έχει αναρριχηθεί στην βουνοκορφή, θα μπορέσει να του παρουσιαστεί ο Ήχος που αντηχεί μέσα στη σιγή, δίνοντάς του την αληθινή δύναμη να δημιουργεί.

Καθώς προσπαθούμε να αποκτήσουμε μια καλύτερη αντίληψη των ενεργειών που είναι διαθέσιμες στον Τοξότη, είναι απαραίτητο να μελετήσουμε επιπρόσθετα τις ενέργειες που είναι διαθέσιμες στο ζώδιο των Διδύμων. Οι Δίδυμοι είναι ζωδιακά το πολικό αντίθετο του Τοξότη και αυτή η ένωση γίνεται ένας αγωγός μέσω του οποίου εξωπλανητικές ενέργειες φτάνουν στη γη. Στους άθλους του, ο Ηρακλής, στο ζώδιο των Διδύμων, στάλθηκε να μαζέψει τα χρυσά μήλα των Εσπερίδων. Αυτά τα μήλα ήταν τα μήλα της σοφίας και ο Ηρακλής έπρεπε να περάσει από ποικίλες εξετάσεις και δοκιμασίες, προτού μάθει ότι η υπηρεσία ήταν το κλειδί για τη διάλυση της

πλάνης και την απόκτηση σοφίας. Έπρεπε να ελέγξει κατάλληλα τον εξαιρετικά ευμετάβλητο νου του και να τον μετατρέψει σε όργανο της ψυχής. Από την *Εσωτερική Αστρολογία* μαθαίνουμε ότι στον αντίστροφο τροχό γύρω από τον ζωδιακό, στον οποίο κατευθύνονται μαθητές και μνημένοι, ο άξονας Τοξότη-Διδύμων έχει ως αποτέλεσμα μια «προσηλωμένη ψυχική προσπάθεια, πνευματικά κατευθυνόμενη δραστηριότητα και εκδηλωμένη ετοιμότητα για μύηση. Υπάρχει μείωση της δύναμης της μορφής και αύξηση της ζωής της ψυχής... Στο ενδιάμεσο στάδιο ανάμεσα στους Διδύμους και τον Τοξότη οι αντικειμενικοί σκοποί της μαχόμενης και σχεδόν τυφλής συνειδητής οντότητας είναι η ισορροπία, η ισοστάθμιση, η συγχώνευση και η ανάμειξη. Πρέπει να επιτύχει την αρμονία με μια επακόλουθη αποφυγή όλων των ακροτήτων... Στον Τοξότη, η αλληλεπίδραση μεταξύ των δύο αδελφών ή μεταξύ κατώτερου και ανώτερου εαυτού εστιάζεται ή ρυθμίζεται σε μια ενωμένη και κατευθυνόμενη προσπάθεια. Ο ρευστός ευμετάβλητος άνθρωπος (Δίδυμοι) γίνεται ο αυτο-διευθυνόμενος μαθητής (Τοξότης), προσηλωμένος στην προσπάθεια, όμως διατηρώντας τη μεταβλητότητα που αναπτύχθηκε προηγουμένως, αλλά ελέγχοντας και κυβερνώντας την τάση για ρευστότητα, για άσκοπη κίνηση και για λάθος κατευθυνόμενη αλλαγή».

Αυτή η προσήλωση, που παραμένει ταυτόχρονα ανοιχτή και ρευστή, περιγράφει θαυμάσια εκείνο που απαιτείται από τον σύγχρονο μαθητή. Πρέπει να είναι σε θέση να εκφράσει πραγματικά τη διπλή φύση της ζωής της μαθητείας, εκπληρώνοντας όλα τα εξωτερικά του καθήκοντα προς την οικογένεια, την επιχείρηση, την κοινότητα και την κοινωνία γενικότερα, ενώ ταυτόχρονα εκπληρώνει τα καθήκοντά του προς τον όμιλό του και προς το Άσραμ. Αξίζει να σημειώσουμε τις διαθέσιμες ακτινικές ενέργειες και τους πλανήτες που διοχετεύουν τις ακτίνες στο πλαίσιο της ενότητας Διδύμων και Τοξότη. Ο ορθόδοξος κυβερνήτης του Τοξότη είναι ο Δίας, που μεταφέρει την ενέργεια της δεύτερης ακτίνας. Μας λέγεται ότι ο στόχος για τον μαθητή είναι η έκφραση της αγάπης-σοφίας. Ο εσωτερικός κυβερνήτης είναι η Γη, που καθιστά διαθέσιμη την τρίτη ακτίνα της ενεργού νοημοσύνης. Ο μαθητής πρέπει να χρησιμοποιήσει όλες τις όψεις του νου του στις στοχευμένες προσπάθειές του για υπηρεσία. Ο ιεραρχικός κυβερνήτης είναι ο Άρης, που εισάγει την έκτη ακτίνα της αφοσίωσης και του ιδεαλισμού. Πίσω από όλες τις προσπάθειες θα πρέπει να βρίσκεται η αφοσίωση στο Σχέδιο. Μας υπενθυμίζεται ότι η εστίαση του μαθητή είναι πρώτα στο Σχέδιο, ύστερα σε όσους το Σχέδιο υπηρετεί και τέλος σε όσους υπηρετούν το Σχέδιο. Αυτή η σειρά βοηθά να αποφευχθούν ανεπαίσθητες γοητείες και χαμένες ευκαιρίες υπηρεσίας.

Στο βιβλίο *Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμος II*, βρίσκουμε μια εξαιρετική περιγραφή των δύο θεμελιωδών στόχων που έχει μπροστά της η ανθρωπότητα. Διαβάζουμε ότι, «σήμερα δύο ποιότητες “χρωματίζουν” το ιδανικό του επερχόμενου πολιτισμού για τον οποίο εργάζονται όλοι οι μαθητές παντού: Ελευθερία και πνευματική ασφάλεια. Το τελευταίο αληθεύει ακόμη και αν οι άνθρωποι που μιλούν για ασφάλεια παραλείπουν τη λέξη “πνευματική”. Ωστόσο, είναι αυτό ακριβώς το οποίο επιζητούν. Ύστερα, το ιδανικό, “κατάλληλα τροποποιημένο και εξειδικευμένο” παρουσιάζεται στον κόσμο των ανθρώπων πάνω στο φυσικό πεδίο· εκεί προσαρμόζεται στα διαφορετικά πεδία σκέψης, στους ποικίλους τύπους συνείδησης, καθώς και στα έθνη και τους ομίλους με τους οποίους εργάζεται ο Νέος Όμιλος Υπηρετών του Κόσμου... Λάθη γίνονται συχνά, επειδή αυτό το τριπλό έργο (της τροποποίησης, της εξειδίκευσης και της προσαρμογής) εξαρτάται από το καθαρό όραμα και την ισορροπημένη κρίση, όμως σε αντίθεση όλων, το έργο προχωρά και (στο μακρινό τέλος) αυτό που είναι η θεία ιδέα αναδύεται σαν αποδεκτό ιδανικό και, στον κατάλληλο καιρό, αποβαίνει το μέσον μεταφοράς ολόκληρης της ανθρώπινης οικογένειας προς τα εμπρός στην Ατραπό της Εξέλιξης».

Ένα έξοχο παράδειγμα για το πώς ένας άμεσος στόχος μπορεί να οδηγήσει σε έναν ευρύτερο και πιο περιεκτικό στόχο είναι η ιστορία του Αμερικανού Προέδρου Φράνκλιν Ντ. Ρούζβελτ. Το 1940, ο Ρούζβελτ εξελέγη για τρίτη φορά Πρόεδρος, κάτι που δεν είχε ξανασυμβεί. Στα Αρχεία FDR

(ακρωνύμιο του ονόματός του) διαβάζουμε: «Μεγάλο μέρος της Ευρώπης είχε πέσει στα χέρια του γερμανικού στρατού και η Μεγάλη Βρετανία με δυσκολία κρατούσε τις θέσεις της. Πολλοί Αμερικανοί παρέμεναν προσηλωμένοι στον απομονωτισμό και στην πεποίθηση ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες έπρεπε να παραμείνουν εκτός πολέμου, αλλά ο Πρόεδρος Ρούσβελτ κατανόησε την ανάγκη της Βρετανίας για αμερικανική υποστήριξη και προσπάθησε να πείσει τον αμερικανικό λαό για τη σοβαρότητα της κατάστασης. Στην ετήσια ομιλία του προς το Κογκρέσο (Ομιλία για την Κατάσταση της Ένωσης) στις 6 Ιανουαρίου 1941, ο Φράνκλιν Ρούσβελτ παρουσίασε τους λόγους για την αμερικανική συμμετοχή, υποστηρίζοντας τη συνέχιση της βοήθειας προς τη Μεγάλη Βρετανία και την αύξηση παραγωγής των πολεμικών βιομηχανιών στο εσωτερικό της χώρας. Ο Πρόεδρος Ρούσβελτ δήλωσε ότι βοηθώντας τη Βρετανία, οι Ηνωμένες Πολιτείες αγωνίζονταν για τις θεμελιώδεις ελευθερίες που ανήκαν σε όλους τους ανθρώπους. Όταν η Αμερική μπήκε στον πόλεμο, αυτές οι «τέσσερις ελευθερίες», η ελευθερία του λόγου, η ελευθερία της πίστης, η ελευθερία από την ένδεια και η ελευθερία από το φόβο, συμβόλιζαν τους απώτερους στόχους της Αμερικής στον πόλεμο και έδωσαν ελπίδα τα επόμενα χρόνια σε ανθρώπους εξουθενωμένους από τις συνέπειες του πολέμου, επειδή ήξεραν ότι πολεμούσαν για την ελευθερία. Αυτό είναι ένα καλό παράδειγμα μιας άμεσης ανάγκης που δημιουργεί έναν άμεσο στόχο, όσο και της τροποποίησης, της εξειδίκευσης και της προσαρμογής μιας ιδέας σε ένα οικουμενικό ιδεώδες. Αξίζει να σημειωθεί ότι η προετοιμασία του Ρούσβελτ για την ομιλία του με θέμα τις Τέσσερις Ελευθερίες ακολούθησε τη συνήθη διαδικασία με την οποία διαμόρφωνε τις σημαντικές πολιτικές του ομιλίες. Από τους στενούς του συμβούλους λάμβανε σημαντική πληροφόρηση, ενώ συνέτασσε ο ίδιος πολλά σχετικά προσχέδια. Μια νύχτα, ενώ εργαζόταν στο τέταρτο προσχέδιο της ομιλίας του, συναντήθηκε με τους συμβούλους του και τους ανακοίνωσε ότι είχε μια ιδέα για το κλείσιμο της ομιλίας. Ένας από τους συμβούλους του, ο Σάμιουελ Ι. Ρόζενμαν (Samuel I. Rosenman), διηγήθηκε τι συνέβη στη συνέχεια: «Περιμέναμε, καθώς έσκυβε πίσω, καθισμένος στην περιστρεφόμενη πολυθρόνα του, με το βλέμμα στραμμένο στο ταβάνι. Ήταν μια μεγάλη παύση – τόσο μεγάλη που άρχισε να γίνεται ανησυχητική. Έπειτα γύρισε πάλι μπροστά στην καρέκλα του» και υπαγόρευσε τις Τέσσερις Ελευθερίες. «Υπαγόρευε τις λέξεις τόσο αργά ώστε προλάβαινα να τις γράφω με το χέρι, πάνω σ' ένα κίτρινο μπλοκ που είχα στα πόδια μου, ενόσω μιλούσε».

Μπορούμε να διαπιστώσουμε τον περιεκτικό χαρακτήρα αυτών των τεσσάρων ελευθεριών επισημαίνοντας ότι η ελευθερία από την ένδεια αφορά το φυσικό σώμα, η ελευθερία από το φόβο το συναισθηματικό σώμα, η ελευθερία του λόγου και της έκφρασης το νοητικό σώμα και η ελευθερία της θρησκείας την προσέγγιση του Υπερβατικού όσο και του Ενυπάρχοντος Θεού, όπως ο καθένας κρίνει καλύτερα. Μπορούμε επίσης να διαπιστώσουμε πώς αυτές οι βασικές ελευθερίες συνέχισαν να διανύουν την πορεία τους σε όλο και βαθύτερα επίπεδα των τριών κόσμων της ανθρώπινης εμπειρίας.

Έτσι, καθώς εργαζόμαστε με τις ενέργειες του Τοξότη, βλέπουμε ότι οι ιδέες, τα ιδεώδη και η συγκεκριμένη έκφραση αποτελούν πολύ πραγματικές συνιστώσες του Σχεδίου της Αγάπης και του Φωτός, και ότι από κοινού μπορούμε να δούμε τον στόχο, να φτάσουμε αυτόν τον στόχο και ύστερα να δούμε έναν άλλο. Ας εργαστούμε τώρα μαζί στον διαλογισμό Επιτρέποντας την Είσοδο στο Φως.